

sely, at naar man efter § 13 ved en Behandling ikke kan tale om de enkelte Paragrapher eller Affnit, og der i § 16 staaer, at man under disse Behandlinger kun maa tale 2 Gange, saa maa dette betyde 2 Gange om Sagen i Almindelighed, forsaavidt angaaer Behandlingen efter § 13. Men som sagt imellem den første og anden Behandling kan jo Udvalget nærmere tage under Overveielse, hvorvidt man kunde udtrykke dette tydeligere.

Orsted: Jeg skal blot tillade mig endnu at bemærke med Hensyn til § 12, at de Bemærkninger, der af mig ere gjorte ved denne Paragraph, ikke gif ud paa, hvorvidt Regjeringens Forslag kunde behandles umiddelbart af Forsamlingen, uden at Comitee blev nedsat; jeg fandt blot, at der ikke kunde være noget Spørgsmaal om, at det jo maatte fremmes, og at Ordet „om“, der i § 12 gaaer saavel paa Regjeringens som private Forslag, derfor alene synes at kunne passe paa de private. Hvad § 16 angaaer, da forekommer det mig, at da den siger „under disse Behandlinger“, maa den ogsaa referere sig til den første Behandling, som er omhandlet i § 13; men de følgende Udtryk i § 16 passe ikke paa § 13, saaledes som den nu staaer; men, hvad der behøver Forandring, det er efter min Formening § 13, som det forekommer mig i det mindste dog maatte indeholde en Gjæmmel for Udvalget, Formanden eller et vist Antal Medlemmer til at forene sig om, at Sagen allerede ved første Behandling skulde deles i flere Affnit. Jeg mener nemlig, at naar Lovforslag, der omfatte mange forskellige Affnit, skulde komme for, vilde det være uhenftigsmæssigt, om det blev en Regel, at der ved første Behandling ikke kunde tales uden blot om det hele Forslag, uden at nogen enkelt Deel maatte afhandles.

Schouw: Maafee det maatte være mig tilladt med Hensyn til § 13 at gjøre opmærksom paa, at det rigtignok har været Meningen, at man kun skulde tale over Sagen i dens Almindelighed og denne altsaa ikke deles i Affnit. Hovedhensigten er nemlig, at man ikke skulde gaae ind paa Detail, men først faae Forsamlingens Mening, om den overhovedet vil gaae ind paa denne Sag, og naar dette er afgjort, da først tager man hele Detaillen

under Behandling. Det er Hensigten med at skjelne mellem første og anden Behandling, det er det System, som er antaget i England og Frankrig. Jeg skal ikke nægte, at det jo i enkelte Tilfælde kan være ønskeligt at dele Sagen i flere Affnit, men jeg frygter da for, at der ikke vilde blive nogen Grændse eller bestemt Modsatning mellem Paragrapherne 13 og 14, saa at man allerede ved § 13 vil komme ind i Detaillen. Jeg vil tage et Exempel af Børnepligtsloven, som var for i sidste Rigsforsamling; hvis den skulde behandles paa den af Udvalget foreslaaede Maade, maatte man ved den første Behandling tale om, hvorvidt man vilde have almindelig Børnepligt eller ikke, men man maatte ikke tale om Stillingsystemet og mange andre vigtige Spørgsmaal. Vilde man først gaae ind paa nogle Punkter, var det vanskeligt at holde andre Punkter ude, og saaledes vilde Forskjellen mellem Paragrapherne 13 og 14 falde bort. Saaledes er det min Anstuelse, men iøvrigt tiltræder jeg, hvad den ærede Ordfører har sagt, at det er en Ting, der burde tages under nærmere Overveielse i Comiteen forinden den endelige Behandling.

Borgen: Det var blot en ganske kort Bemærkning, som jeg vilde tillade mig at fremsætte. Rettere burde den have været omtalt tidligere, men maafee kan den faae sin Plads her. Det er med Hensyn til § 10, som maafee rettere burde have Plads efter § 14. Den handler nemlig om Endringsforslag, og, da der først kan være Tale om saadanne, naar Sagerne komme under Behandling, og dette er omtalt i § 14, saa vilde det efter min Mening være rettere at optage denne Paragraph efter § 14. Men forresten er dette ikke af nogen videre Betydning.

Wessely: Jeg skulde blot tillade mig at forespørge hos den ærede Taler (Schouw), som yttrede sig sidst, for min Sidemand, om jeg har opfattet den Maade, hvorpaa de tre Behandlinger af et Lovforslag skulle foretages, rigtigt, idet jeg har troet, at ved den første Behandling vilde det komme under Discussion, hvorvidt Thinget ønskede at gaae ind paa et Lovforslag, som var grundet paa de og de Principer, uden at man gif ind paa, hvorledes disse Principer vare gjorte gjældende i